

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiķim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

בשיו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

וישב

ויאמרו לו המלך האולך עלינו חס ונשול חנוקול
 צנו ויוקספו עוד שמואל אוחו על חלומותיו ועל
 דבריו וגו' אפ"ל דידוע הוא גודל הפלגה לרקות יוסף עד
 שזכה למלכות ולתיות נקרא לדיק גם ידוע ופעולה השצטיים
 שנקראים שצטוי יה והם נגד י"צ לידוסי הרה"ה צ"ה וזודחי מה
 שהציא יוסף דבחה היה לש"ש והם גם הם לא פעלו חן
 זודחי רק ונחלקותם עפ"י מה שפירשו הופרשים ז"ל עיין
 עליהם ולפי עשות יוסף בהם רכה להחזירם למוטט וקצר
 שלא יפעיל בהם פעולה הטובה כי חס שיקפר אל לביו
 והנה נותן ה' לדיקים להיות אלהים זה לזה אהבה עזה יותר
 מאהבה נכים והטעם ידוע אחר שיעקר הפלס והשוקתם לעשות
 נחת רוח להצורח יתע"ש וכל ונגמחם לזה ועושים חגבולה
 והמלכות ויוס וליהם לא יטחו עד ונלחו ונקים לגרום איהם העמט
 ונחה רוח להצורח יתע"ש ולכן כשמתנישין שיש עכסיו איהם
 חצטת להטס יתע"ש גם הם ונחצטין ונשחצטעים עלולם
 צה עד ונאחד ולזה כשרואין לזהה איהם לדיק העובד ד' בכל
 לצצו גם הוא יצב לו העמט כי ונלח לו חצר ושכיהם יחדיו
 ידוצקו והנה השצטיים הצינו ונחצילה ג"כ במחצבות יוסף
 לעוצה ולעשות נחת רוח צה להט"י ולקיים מלות הוכח
 תוכיח וגו' והם גם הם היו רולים צה וקיימו אונורו הוכח
 לחכם ויאחבד ואונרו ז"ל (עירובין פ' יש צעירובין) אונר
 ר' יוחנן וועיד אבי עלי שמוס וחרץ שהרצה פענוס לקח
 עקיצה צן יוסף ע"י שהייתי קובל עליו לפני ר"ל וכ"ש שהוסוף
 צי אהבה לקיים ונה שחאמר הוכח לחכם ויאחבד וגו' ע"כ
 והגם שהשצטיים ידעו צעלום שזה הדיבה אינו ראוי להם
 וי"ו לפי הנכחם צדעה יוסף שכונחו לש"ש ונחאחר שנגמחם
 וחפלט והשוקתם ושיעשועם לגרום איהם נחת רוח להצורח
 יתע"ש והצינו שגם יוסף דעתו הוא צה לעשות נחת רוח
 להט"י לפי דעתו וטעוהו צהם לכן לא היו שוכחים אוחו
 עצור זה ופסעו הכחוצ יוכיח על זה אונורו ויראיו אחיו כי
 אוחו אהצ אציהם וכל אחיו ויסכחו אוחו וגו' יורה שיעקר
 שנחחם היה ונחנת שראו אהבה אציהם צו יותר ונחם
 ושכחו צולצטיו כאונרם ז"ל אצל מנחם הדבה לא היו
 שוכחים אוחו רק אחר החלום כנגלה להם לנפרע והצינו
 לפי דעתם ונעוהם צו והלכות הדיבה לכך ויוקספו עוד
 שמואל אוחו על הדבה צצטיל החלום והוא כי אונרו ז"ל
 (צרכות) לאיש עוב אין מראין לעולם חלום עוב רק חלום
 רע וצאיסוף לאיש רע מראין לעולם חלום עוב כדי שימכה
 ונצברו לעולם התקוה וצזה מפרשים אונרם ז"ל (צרכות
 פ"ה) הראה חלום ונפשו ענועה לייחי שלשה דרמני ליה
 ולינח צאכפ"י והלנח עבא חזאי וכו' והא צאנות הוא
 הלנח ציטח אלא הכונה בראה חלום בראוי לאיש עוב והוא
 חלום רע עכ"ל וככהלם ליוסף חלום עוב קצרו דזה יורה
 היוה צנדר האוקולקל חיו וקצרו צה כנגלתה צהתחו

צדי

לנפרע כו עד עכסיו דמיה לזכות ועכסיו לפי עשותם
 שנחגלה צהתחו עוב אינו מלחם לדומו לזכות ולכן צצטיל
 החלומה גרם לו שישכחו אוחו על הדבה ג"כ וזוהו על
 חלומותיו ועל דבריו ולכך הזכיר הכתוב שכחה הדבה צצטיל
 הענין ולא צהחלתו ואולי גם יוסף צעלמו היה חנה על
 הדבר מאין צל לו שהראו לו חלום עוב כו כן לדיק הדיקים
 כשנראין להם חלום עוב להחמורר ע"י כי ע"י מראה ומחנה
 להם שהם עדיין ונצחון חיו וצנדר צח"י אינו עוב חיו ולכן
 נפסס מואר החמורר ע"י וכן היה הענין ציוסף הדיק ולכן
 ספר החלום לפני חציו אחר יודעו כי הוא שמו צצטייהם
 כאונרם ז"ל צפסוק ויאמר לו הכני שוקר עליו לנחמה
 וכחיון צה שיפתרו אוחו לרעה ויצוה החלום צנדר צח"י
 חלום רע ו חלום רע לעובד ד' עוצה היא להם והם לא
 הצינו עוב כונחו ודמיהו להסחוררת עליהם והיה זה קניע
 מן השמים שיהיה ונה שהיה ונחפ"ל ונה שצאנות חלם
 חלום עוב ולא זה הוא מדרך הדיקים דנוסקין פ' החלה
 כי קאונריין בגון דחוא ולא ידע מאי קא חזא ופרס"י ז"ל
 אדם עוב רוחה חלום עוב ועד שלא יקון ונשכחה מומי כד
 שלא יקחמ עכ"ל ולפ"י יחכן שכחה האחים ליוסף על
 שזכר חלומו ולולי דברי קדשו של רש"י ז"ל היינו מפרשים
 ולא ידע מאי קא חזא כלומר שראה וחינו יודע מה רואה
 היינו שאינו נצין חס עוב הוא חס רע הוא אצל צאנות
 זכר הוא את חלומו ואינו שוכחו רק שאינו יודע מה ע"י
 של החלום ולפ"י אפ"ל דצאנות דצזה ה' פלוגי השצטיים
 ויוסף השצטיים קצרו כפרס"י ז"ל דצחנת הדיק לנחמה
 חלומו ולפי דעתם שיוסף ונצין הוא על החלום שהוא עוצה
 ואפ"י זכר הוא את החלום שפטריו שאינו לדיק וזוהו
 דנחרגם המיוולד את נדמיו לננוולך עלכח כלומר שספדוהו
 שהוא ונצין ונה ע"י של החלום וכסובר הוא שיוולד ויוסיל
 בהם ויוסף קצר שראה וא"י מה רואה אי"כ ידע יוסף צנפס
 שאינו ונצין החלום וא"י מה ע"י של החלום והעד שהולך
 לנשול ונה ע"י ושיפתרו אוחו ולפ"י צאנות לדיק הוא
ויתנבלו אוחו להמיתו וגו' רש"י ז"ל אוחו אחר ענו
 כלומר חליו וכו' כי כבר ידעה צפגוע איש
 צליקטיים כאשר ירעד ויפחד לצו וייד איתרע מזליה חיו
 ויפול צידם (ואין זה הינח דונחא לזה אונרו ז"ל (הוריות
 פ' כהן הנשיח) אונר ר' חזני האי מאן דצטוי לנודע אי ונקי
 ליה שחא ליחלו שרגא וכו' ונסיק ולא ויילתח הוא דינח
 חלשא דעהיה ונחרע מזליה כו' ע"כ) אצל חס לא יעד
 ויפחד ולצו יהיה אונן גדרם לא יוכלו עשות לו (ואפ"י צזה
 מה שה"י מצייזם ציולאי המלחמה אל תיראו ואל תעטלו וגו'
 פ"י כשלח חכיו צנדר היראה מנוולת אל הערלו חכו אונרם
 ז"ל חילתה ניקסא נפילה) לזה השצטיים ידעו שחוא נעדי את
 צני צלהה ואת צני אלפה והוא ענוהם צהוקק אהבה וכאכח
 יקרב יוסף חליהם ויראה אוחם יהא לצו חזק ואמין תיות
 צעה לצו צצני השפחות לזה החכמו שצצטע הרביה לא יח

צדי

השפחות וכאשר יראה עלמו באין עוזר וקונן יטע
 לזבו ויפחד וזו ירע ונזילה ויפיל צידם וז"ל ויתכבדו אותו
 פרש"י ז"ל אתו עונו כליוור אליו פי' ויתכבדו בערמות
 והשפחה שירגו אותו וזה עונו כליוור אליו שלא יא
 הרבים רק הוא לבד באין עוזר וקונן (ואפ"ל להקביר
 וזה דלא לכתוב אותו וזה לרונן שגם הוא היה צוחקתו
 גדלים להרגו וזהו אותו עונו שהיה גדע שמים למופת
 שדין אין אתו יודעין אם להמיתו אם להנחת אחר לכן פי'
 כליוור אליו היה הנחשטת) וז"ל ויאמרו איש אל אחיו
 זה שונענו ולוי באונס ז"ל הנה בעל החלומות הלזה בא
 ועתה לבנו אמרי לצבי השפחות לבנו לדרוכים ולא תעמדו בבאין
 וזהו ובהרגוהו וז"ל הכתוב אומר **ויראה** וזה יהיו
 חלומותיו וישנע רחובו וגו' כי אמרו ז"ל רוח הקודש אומרת
 ק ובראה מה יהא חלומותיו וגם אמרו ז"ל אלמלא ידע
 רחובן שהחורה יכתוב עליו וישנע רחובו ויליהו מידם היה
 שסור על כתיבו ע"כ ויזבן עפ"י דצריהם ז"ל (תענית יח)
 ויחנק ואילפא אזלו לקחורחא כו' ר"י שנע אילפא לא
 שנע כו' אמר כיון שאכא שנענא דברי הנלחך ש"ג לירי
 קיימא שנענא וכי ע"כ לזה כשרוח הקודש הכריח ובראה מה
 יהיו חלומותיו לא שנע זה רק רחובן כאמרו וישנע רחובו
 והם לא שנעו ואלו היה ידע שרק הוא שנע ולא הם היה
 הדרו ציורת ע"כ וצדונא הכל שנעתי בשם הרב הלדיק וכי
 המוכיח ז"ל ועתה לבנו כל וטובה יאמר ד' וגו' הוה ליה
 לומר בזה וטובה (ואכחו דקדקתו עוד תיבת כל מיותר
 אין לו ושמעו) וז"ל [קצת פי"ט] יסבנו וז"ל דרש רבא
 ד"ל לבנו כל וטובה יאמר ד' לבנו כל בזה כל מיעבי ליה
 יאמר ד' אמר ד' מיעבי ליה לעתיד לבא יאמר להם
 הקב"ה לישראל לבנו כל אלל צותיכם ויכיתו אחכם ויאמרו
 לפניו אדון העולם אלל ווי כלך אלל אברהם שאמרת לו ידוע
 היה כאשר תריד ולא זקם עלינו חמנים אלל יעקב שאמרת
 לו אכתי ארד עונך ונליונה ולא זקם חמנים עלינו אלל ווי
 לך עכשיו יאמר ד' אמר להו הקב"ה האיל והליתם
 למיכם צי אם יהיו חגיאים כשנים כסלג ילצו ע"כ
 אמרה כפייהו וגו' (וכה"ג מדויק הארי ז"ל ח"ל ועתה לכה
 אשליחך אל פרעה וגו' וזה לכה ואשליחך חלוקים זה היה
 ק הכוונ כי ה"י שני שליחות ה' לעובד באולה ישראל וזו
 אבד העבורם על האכסים ואין הקב"ה מייחד שמו על
 הרעה לכן עבד הרעה אמר לכה ונעליך ועבד החובה אמר
 אשליחך עכ"ל הקדוש) וצ"ל הרב המוכיח הכ"ל כי באמת
 המוכיח עוסק עבד רטון הצורה צ"ה על שאמר דלמורין על
 ישראל ולא ולמד מונס שאירע להנע ולפעיה לכן בחחילה
 נקם המוכיח מהש"י צ"ה ויעול רסום להוכיח ויאמר רבש"ע
 לא לפיך אני אמר ח"ו דלמורין רק להם ולקיים טובה
 צדיק וגומר וכה"ל אבד לעוני פשעם וגומר ואחר קיום
 הטובה יספך פכו לכל עילה ללמד עליהם כגוריא
 עד שישוב ד' ומחרון אפו ולזה אמר ישעיה הנציח ע"ה

אחר שהרבה צוחקות דעו כי כל זה אמרתי לפיכס ועתה
 לבנו ויכאן וזו וטובה אני עם צורח עולם צ"ה ולמד
 עליכם כגוריא עד שיאמר ד' אם יהיו חגיאים כשנים
 כסלג ילצו וגו' עכ"ל ותיבת כל אפ"ל ע"ד שאמר הרב
 הלדיק וכי ד' **דוב** ונעזר יעשיר ז"ל כי לא חס ציעקב
 וגו' כעת יאמר ליעקב ולישראל וגו' ע"ד אונס ז"ל ווי
 שיש לו לעבד ילך אלל חסם וכי ואונס דורשין כחש וקסם
 אלל ויד ויודיעין להלדיק והאונסים לו ויודיעים אותו מה
 פעל אל ונחפלו עליהם כי יס יכולת בלדיקים להפוך
 וזהו לרמזים ווי מושל צי לדיק הקב"ה גזור ולדיק מצטל
 ותפלתו עושה רושם לעילא (והרב הלדיק וכי ד' **מוכירי**
 ז"ל אמר שאפילו נחשבתו של הלדיק עושה רושם וכל מה
 שתחזק ותגדל אמונה בהלדיק צ"ה דבר עושה רושם והדבר
 מוכרח לבוא ולזה בחפלת משה רבינו ע"ה שאמר פן יאמרו
 החרץ מכלתו יכולת ד' וגו' זכור לעבדיך לאברהם וגומר
 והזכיר י"ג עדות ולבסוף כאמר קלחתי כדצריך ופרש"י ז"ל
 שלא יאמרו מכלתי יכולת ד' וכי חפס זה יותר מכל
 האבות וכן הי"ג עדות וקשה וכי משה לא ידע שיכולת
 צד ד' לעשותן אלמים וחרשים ולהפוך נחשבתן שלא יאמרו
 מכלתי יכולת וגו' אונס מלד שאמר משה שיאמרו מכלתי
 יכולת וגומר עשה נחשבתו רושם והיה ח"ו כמוכרח הדבר
 לזה כאמר לו קלחתי כדצריך שלא יאמרו מכלתי יכולת
 והנה תיבת אונס קיבל צי פירושים אונים כמשמעה ועוד
 מלשון ויהי אומן את הדסה שהוא מלשון גדול והיינו כפי
 מה שתגדל וכתחזק האמונה בלדיק כן תגדל הרשיעה
 ולזה פרש"י בזה מקטעי אונס היה מאמין ואינו מאמין
 שיבוא הנצול וכי ולכאורה אין דבר מנוול ולא יתבט
 מהחלוקה או מאמין או ח"ו מאמין ואף סיד מאמין
 ואינו מאמין אונס כל זה היה גלוי לכן הלדיק אשר התורה
 העידה עליו לדיק תניס שאמרתו יעשה רושם והיה הדבר
 כמוכרח לבוא הנצול מלד אונסו לכן עשה עלמו באינו
 מאמין ח"ו מקטעי אונס היה היינו שנעשה עלמו בקוטר
 אונס ולזה קיים מאמין ואינו מאמין כלומר מאמין
 צדאי אונס עשה עלמו באינו מאמין שיבוא הנצול
 כדי שלא יעשה נחשבתו רושם ולזה אין לו להלדיק כי
 אם ליך תמיד צוחקות עוצות כדי שייעשה רשימה
 לעילא לעובד זה האלך לז"ש צו"ה שהכל חלוי צוחקות
 והכרעת הלדיק צהאי עלנא עכ"ל הקדוש) והיינו דכתיב
 צי אברהם והנה דבר ד' אליו לאמר לא יירשך זה ותיבות
 לאמר אין לו ושמעוהו אונס מלד שאמר אברהם והנה
 צן ציני ורש אחי וגו' וכדי שדבריו לא יעשה רשימה
 לעילא אמר לו הקב"ה לאמר פי' אמור ניד בפיך לא יירשך
 זה קודם שייעשה דברך הכלאקוים רשימה לעילא וצ"ל
 דצריך האחרונים ויצטווה עכ"ל הקדוש (דקו"ל דבור
 מצטל דיבור גיעין ל"ג) וז"ל לבו כל וטובה וגו' אין כל
 אלל ויד כמו שהגידו חכמי האמת צפוק אל כל רפא כל
 לה ואמר להם לבו מיד קודם שייעשה דברי תוכחה ודיעור

דפיעל

רשומה לעיל ותיקף וניד כוכחה עד שיאמר ד' אם יהיו
העלבים כשנים כשגל ילציו ודמות רחיה לזה כי נוסה
דביט עיה אחר ואתה אעלה אל ד' ואחפלה בעד העלחכס
דקדק לומר ועתה הייט מיד שלא יעשו דברי רשומה חיו
לעילא צומה שאמרתי אהם העלחכס העלח גדולה וכן היה
שהקציה הפס לטון אחרון ואמר קלחתי וכן עשה נוסה
לפניהם הגדיל העלח ואמר העלחכס העלח גדולה ולפני
השי' הנליץ טוז זכור לעבדיך וגו' ודברטו וזה באורך צנ"ח :

דילד

איכנו ואי חכה אכי צא וגו' רנו להם שנוזה
ילמח עשרה הרוגי מלכות אשר עליהם כאמר אל
נקמות ד' אל נקמות הופיע ר"ת אכה אכי : עיין בכתבי
האר"י ז"ל :

מקי

ירא יעקב כי יש סבר צולרים צטיין יונח כי אין
חדם זכה ללחמ ונומר ים הייט וקטנית הדעת
שלו : זהו וימר ים החכונה של עלמו עד שמשבר כל
חלוחיו וזו יש סבר צטיין שואלית ע"ד לדי' הישועה חיותי
כשעל עונך צרכתיך כובע הישועה לדי' צקוד חט עח
לאלהים : זהו שצרו על ד' אלתיז כשיט לו סבר חיו כובע
הפנס צמודח עליוטת כציכול ולזה לריך צקשה שלא יחל לו
מכיעת לעצודה ד' וזהו הוא יולח ונומר ים החכונה שלו וצח
למוחין גדלות להשיג עצודה צ"ה בשלימות ונוריד שפע
זאתו סיוח וזאתו צרכה וחיים :

קחו

ונזורה הארץ בכלים והורידו לחים ונחה וגו' מלח
קרב הלדיק וכי **מאפשא** כי כי רוח הקודש
היה וקשקש צפי יעקב אציט לומר דברים אלו כי צפי סירה
כאמר שסירת ונורת הארץ הוא ומכף הארץ זמירות שועטו
לצי ללדיק וגו' להיות הארץ משחוקקות בציונה לעשות רטון
לדיק והדבר עתק וכבוד אלהים הקתר דבר חה שאמר יעקב
אציט לכו צצטי יה להיות שנוכו לדיק כד"ח כי נוכחו
צכסף לדיק וגו' אין להם תיקון עד שימשחוקקו לעשות רטון
לדיק הגם שיעקב אציט לח ידע ונוכירתו ע"כ רוח הקודש
היה וקשקש צפיו ואמר להם קחו ונזורה הארץ בכלים
פירוש הייט שתקחו סירת ונורת הארץ צנוחצנותיכם ונלת
צכליכם לטון ונחשבה ונלשון צכליכם שהוא לטון ונחשבה
והיה זה מדה כנגד מדה צנוכירתו כאמר ויתכבלו וצנולחתי
כאמר ג"כ צכליכם שהוא לטון התכבלו עכ"ל : ע"כ צח וראה
גודל כח הגדרגה של אהבה לדיקים ועליהם כאמר : ולא
יאכנו כל החוקים צו פירוש צכל לדיק ולדיק :

אל

שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את
אחיכם אחר וגו' ויליפ אחיכם אחר זה יוסף עפ"י
דבריהם ז"ל (נגילת פ"ב) ויקרא לו אל אלהי ישראל הקציה
הא' חתה אל הקציה האלה ומה ידועים עם זה חתה
אזכורו ונחמה יוסף המצוי בדיק איו אל כח אחר צו
אזכור

קרא ליעקב אל והטעם כשם שהוא נוטל צ"ב ונולח כן
יעקב נוטל צ"ב שצננים ד"ח כשם שהוא חי ויקיים כן יעקב
כאומרם ז"ל יעקב אציט לח ווח : גם אמרו ז"ל נוהלך עולם
חומט ונאות שנה נגד סטותיהם של אבות כי אברהם חי
קציה שנים : ילחק ק"פ : יעקב קמ"ז : והצו יחירים נח
שנים וארץ עלנוס והוא עפ"י הירושלמי ע"י מ"ד קרח פ"ח
על כיווי השמים על הארץ : ולפ"ז הפס הקציה כפירוש
הראשון כי לפי פירוש הסכי היה העולם בלי די ח"ח חתה
ואל שדי יתן לכם רחמים שאמר לעולמו די וא"כ הפס
כפירוש הראשון ונדה עולם כנגד סטותיהם כנולח ונה שקרה
ליעקב אל הוא כפירוש הראשון ונה הוא נוטל צ"ב ונולח
כן יעקב נוטל צ"ב שצננים וא"כ בודאי ישלח לכם את
אחיכם אחר זה יוסף קסיה י"ב שצננים צנוולוחו שנה כנגד
י"ב תנולוח והנן :

ותרעב

כל ארץ ומלרים וילעק הפס אל פרעה ללחם
ויהמר פרעה לכל מלרים לכו אל יוסף אשה
יאמר לכם חעשו וגו' מי איכח מדי דלח רעיוזא באוריות
וכל הנזארות ונראשית הנחשבה עד סוף המעשה והנה
נרע הרצ ד' אליעזר וברמיוזא ז"ל להעניס כל דברי אבות
ושמעתיא ודברי חכמים וחידושים הכל רנוו באוריותא וזהו
מן העצודה ד' שאכחו נוחהרין לעצדה ולטמורה ולבנה
המורה כמו שוליו צריע שהיה נוכד המורה ודרש על כל קץ
וקץ חילי תילים של הלכות וכל חדם לפי ערכו יש לפי הקד
ופימיות המורה ויש לפי המוח ויש לפי הדרשה ויש לפי
הפשוט ואחד הנזרה ואחד הנונעית ובלבד וכי אמנם פכיויות
דפכיויות ורזי דאוריותא לח יתבלט עד זיחת הקץ צ"ב
ואז ולא יכף עוד נוריק ותחלצם המורה בלצוס רוחי על
קוד כונת הצריחה ודברנו באריכות צנ"ד אמרו ז"ל (קטע
ל"ו) ויפחו זרועי ידיו א"ת ויפחו אלה ויפולו סילח הרע
ונצין אלצעות ידיו ע"כ וידוע דמזה נחמה עשרה
הרוגי מלכות ולזה היה לריכין לויחה זו לתקן הענין
ובתיקונים תוקן ע"ט ד"ה ותיקף ללדת את אחיו את
הכל ז"ל וצנהסוח י"ד ע"כ יוסף הסיד ותשצ צחית
קשתו ויפחו זרועי ידיו ונלי ויפחו דאזדקקות טפה דחיס
י"ד צין י"ד אלצעץ ואחפליג ליו"ד כיולין כו' וצחן אחר
אחדריקו צעשרה הרוגי מלכות וכי ואיחו קציל עונשית
צחילין עשרה הרוגי מלכות דהוי עחידין לניפק ויכיה עשרה
שצטיין וצגין דח כו' עשרה הרוגי מלכות כנזכר דעשרה
שצטיין דהוי עחידין לניפק ויכיה כו' עכ"ל וספייטין יק
צנוסף דויה"כ אלה אברהם וכי כי ציוני קיסר לח עלתה
ארוכי וכי על כי צלעוני זדים כעונה צלי הסוכה כו'
על ד' ישועאל כחו עיניו וכי עיהר ר' ישועאל והצבי
את הפס וכי וקאל את לבוש הצדים וכי ע"כ לבוש הצדים
זו בצריאל שאמר ואיש אחד צחוכס לבוש הצדים וטעם
הפס כפירוש האלה ומה ידועים עם זה חתה
אזכורו ונחמה יוסף המצוי בדיק איו אל כח אחר צו
אזכור